

(hun) lever i Ægteskab, har egen Husstand eller er Medlem af sin Families Husstand, ikke er pligtig at underkaste sig Kur og Pleje udenfor Hjemmet.

§ 21.

Udgifterne til Kur og Pleje, som den forsikrede underkaster sig i Henhold til Invalidforsikringsfondens Direktions Forlangende, afholdes forskudsvis af vedkommende Sygekasse mod Refusion fra Invalidforsikringsfonden af den Del af Udgifterne, som det ifølge Kassens Vedtægt ikke paahviler denne endelig at afholde.

Skyldes den Sygdom, for hvilken vedkommende underkastes Helbredelsesforanstaltninger, et Ulykkestilfælde, mod hvilket han (hun) tillige er forsikret ifølge Lovgivningen om Forsikring mod Ulykkestilfælde, indtræder Sygekassen i tilskadekomnes Krav mod vedkommende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver) efter Ulykkesforsikringslovgivningen, jfr. Lov af 28. Juni 1920 § 23.

§ 22.

Personer, der bevislig forsørges af saadanne, som i Henhold til § 20 er underkastede Kur og Pleje paa Sygehus eller Kuranstalt, er berettigede til uden Fattighjælps Virkning af vedkommende kommunale Kasse at erholde den til deres Underhold nødvendige Understøttelse. Det samme gælder, naar den paagældende Invalid, om han (hun) end forbliver i Hjemmet, ved de i Henhold til § 20 paabudte Helbredelsesforanstaltninger er forhindret i at passe sit Erhverv.

§ 23.

Undlader vedkommende paa Invalidforsikringsfondens Forlangende at underkaste sig de i § 20 omhandlede Helbredelsesforanstaltninger, kan Retten til Invalidrente helt eller delvis forbyrdes, dog kun, saafremt han (hun) forud er advaret om den retlige Følge af sin Undladelse.

Bestemmelse om Forbrydelse af Retten til Invalidrente i Henhold til nærværende Paragraf tages af Invalidforsikringsfondens Direktion under Rekurs til Indenrigsministeren.

§ 24.

Direktionen for Invalidforsikringsfonden kan, efter nærmere derom af Indenrigsministeren fastsatte Regler, anvende et af Ministeren nærmere fastsat Beløb aarlig af Fondens Midler til Vedligeholdelse af Bandager, kunstige Lemmer og andre Hjælpemidler, som kan tjene til Formindskelse af Invaliditeten hos Rentenydere, og efter Omstændighederne til Nyanskaffelser af saadanne Hjælpemidler, til Sygebehandling, der kan antages at formindske Invaliditeten, samt til Oplæring af Rentenydere til Erhvervsvirksomhed.

§ 25.

Den Hjælp, der, efter at Begæring om Invalidrente er fremsat, af en Kommune ydes den paagældende inden Sagens endelige Afgørelse, kan Kommunen efter Anmeldelse til Fondens Bestyrelse forlange indeholdt i den Invalidrente, som maatte blive tilstaaet ham (hende); tilkendes der ham (hende) ikke Invalidrente, opføres Beløbet som Fattigudgift, men har dog ikke for Modtageren de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger, med mindre han (hun) har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine, i Betragtning kommende Forhold.